ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Μερικά ἐρωτήματα διὰ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Φροντιστήριον τῆς Μονῆς Ἁγίου Νικολάου Σπάτα

Διατελέσαντες μέλος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὀρφανοτροφείου τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάτα ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1950 μέχρι τοῦ τέλους Δεκεμβρίου τοῦ 1956,ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ Προέδρου τῆς κοινότητος Βουπρασίων, κρίνομεν ἐπάναγκες ὅπως ἐκθέσωμεν δημοσίᾳ τὰ τῆς ἱδρύσεως, λειτουργίας, διοικήσεως καὶ τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ του, μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι, οὕτω πράττοντες, θέλομεν συντείνει εἰς τὴν ἀρτιωτέραν καὶ πλέον ἀποδοτικὴν λειτουργίαν του, ὥστε νὰ δικαιολογῆται πλήρως ἡ διὰ τὴν λειτουργίαν τούτου δαπάνη.

Τὸ ἐν λόγῳ Ὀρφανοτροφεῖον, ἱδρυθὲν τῇ εἰσηγήσει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἠλείας κ. Γερμανοῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 620)1948 Ν.Δ. καὶ ἔχον ὡς πόρους τὰς παντοειδεῖς προσόδους τῆς Μονῆς Σπάτα, ἤτοι ἐκ πανηγύρεων, κληροδοτημάτων, ἐπιχορηγήσεων καὶ προσφορῶν, ἐσκόπει τὴν παροχὴν περιθάλψεως, μορφώσεως καὶ Χριστιανικῆς ἀνατροφῆς τῶν ὀρφανῶν τοῦ Νομοῦ Ἠλείας καὶ τὴν ἀβιάστως καλλιέργειαν ἐνυπαρχούσης τυχὸν παρ' αὐτοῖς κλίσεως πρὸς τὴν Ἱερωσύνην καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς τέχνας, πρὸς δὲ καὶ τὴν τεχνικὴν τούτων μόρφωσιν, τοῦ εἴδους τῆς Τέχνης, καθοριζομένου ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ λειτουργία τούτου ἤρξατο κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1951 καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἀρχικὴ ἐντύπωσις τοῦ μεγαλυτέρου μέρους, ἂν μὴ τοῦ συνόλου τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, δὲν ἦτο ἐκείνη ἥτις ἔπρεπε, λόγῳ τῆς ἐλλειποῦς μορφώσεως τῶν τροφίμων, ἐλλείψει διδασκάλου, ὡς καὶ τῆς γενικῆς διαπαιδαγωγήσεώς των, πολὺ δὲ περισσότερον τοῦ ὑποφαινομένου, ὅστις ἀπ' ἀρχῆς εἶχε τὴν γνώμην, ὅτι τὸ ἐν λόγῳ Ὀρφανοτροφεῖον, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν περιφέρειαν τοῦ τέως Δήμου Βουπρασίων, οὐδὲ ἠδύνατο νὰ ἀποδώσῃ, ἐφ' ὅσον λόγῳ τῆς ἀποστάσεως καὶ ἐλλείψεως συγκοινωνίας κατὰ τὸν χειμῶνα, δὲν ἠδύνατο νὰ τελῇ ὑπὸ παρακολούθησιν καὶ ἐπίβλεψιν, πρὸς δὲ οἱ ἐξ αὐτοῦ ἐξερχόμενοι, ἐγκαταλείποντες τὸ ἐν λόγῳ Ὀρφανοτροφεῖον, δὲν θὰ εἶχον οὐδὲν ἐφόδιον τεχνικόν, τὸ ὁποῖον θὰ τοὺς ἐπέτρεπε νὰ ζήσωσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ νὰ ἀποδώσωσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν. Ἐκτὸς τούτου ὑπῆρξεν ἀτυχὴς ἡ ἵδρυσις τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἐν Σπάτᾳ καὶ κατὰ τοῦτο, διότι ἐν τῷ ἱδρυτικῷ διατάγματι, δὲν περιελήφθη καὶ ἡ συγχώνευσις τοῦ ὑφισταμένου τότε Ταμείου Ἀστικῆς Σχολῆς καὶ Κοινωφελῶν Ἔργων Μανωλάδος. Τοῦτο, ἀποτελοῦν συνέχειαν τοῦ ἱδρυθέντος παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου Γόντικα, Ταμείου Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς καὶ Κοινωφελῶν Ἔργων Μανωλάδος ὑφίσταται ἤδη, ὡς νεκρὸς Ὀργανισμός, ἔχων περιουσίαν 1) ἐκ τιμαλφῶν ἀξίας δραχμῶν 40.000 καὶ πλέον, κατατεθειμένων, ἐν τῷ Ὑποκαταστήματι τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης Πατρῶν, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἰσιώτου Σπυροπούλου Εὐσταθίου, Φαρμακοποιοῦ, Ταμίου τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου Ἀστικῆς Σχολῆς, προερχομένων ἐξ ἀναθημάτων διαφόρων προσκυνητῶν τῆς Μονῆς καὶ 2) ἔκτασιν ἀγροτόπου ἐκ 19.600 μέτρων, συνεχομένην σχεδὸν πρὸς τὸ σχεδιάγραμμα τῆς Κωμοπόλεως Βάρδας, ἀπαλλοτριωθεῖσαν διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος πρὸς ἀνέγερσιν οἰκημάτων Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς (ἀποζημιωθέντων τῶν ἰδιοκτητῶν ἀπὸ τοῦ 1939 ἔτους) καὶ διασφαλισθεῖσαν τῇ ἐνεργείᾳ ἡμῶν, ἐπιτευχθείσης τῆς μεταγραφῆς τῶν οἰκείων συμβολαίων, κατόπιν ἀνευρέσεως τοῦ Προεδρικοῦ διατάγματος καὶ σχεδιαγράμματος, ἐξ ὧν οὐδὲν ὑπῆρχεν ἐν τοῖς Ἀρχείοις τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου, ὑπεισελθούσης τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου ἀπὸ δύο ἐτῶν ἐν τῇ νομῇ ταύτης πρὸς ὄφελος τοῦ ἐνταῦθα Δημοτικοῦ Σχολείου, ὡς τοῦτο μᾶς ἐπληροφόρησεν ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα Δημοτικοῦ σχολείου, κατέχων ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν τὴν θέσιν τοῦ Γραμματέως ἀρχικῶς καὶ ἤδη τοῦ Προέδρου τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου.

Μὴ θέλοντες νὰ ἔλθωμεν εἰς συγκρουσιν μὲ τὴν αὐτοῦ Σεβασμιότητα τὸν Μητροπολίτην Ἠλείας κ. Γερμανόν, ἐφ' ὅσον μάλιστα διὰ τοῦ ἄνω διατάγματος προεβλέπετο καὶ ἀνάπτυξις τεχνικῶν τμημάτων, ἐπεζητήσαμεν ἀπειθυνθέντες δι' ἀναφορᾶς ἡμῶν πρὸς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον τὴν μεταφορὰν τῆς ἕδρας τοῦ Ὀρφανοτροφείου εἰς Βάρδαν καὶ τὴν λειτουργίαν τούτου κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ Σκαγιοπουλείου Ὀρφανοτροφείου, ἀναπτυσσομένων Τεχνικῶν τμημάτων προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν.Δ. 620)1948 καὶ ἐζητήσαμεν ἀρχικῶς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν τότε βουλευτῶν κ.κ. Γεωργίου Στεφανοπούλου Ν. Κοντογιαννοπούλου καὶ Ἰωάννου Ἠλιοπούλου καὶ ἀργότερον τοῦ τέως Ὑπουργοῦ ἀξιοτίμου κ. Σταύρου Πολυζωγοπούλου, χωρὶς οὐδὲν νὰ ἐπιτύχωμεν, εἰμὴ τὴν λῆψιν ἀποφάσεως κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς ὁλομελείας τῆς ἐπιτροπῆς τῆς 25ης Αὐγούστου 1954, ὅπως ἐπιδιωχθῇ ἡ μεταφορὰ τῆς ἕδρας τοῦ Ὀρφανοτροφείου κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας εἰς Βάρδαν, τοὺς δὲ θερινοὺς εἰς Σπάτα, συγχωνευομένου τοῦ Ταμείου τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς πρὸς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον, ἀνατεθείσης εἰς τὸν Σεβασμιώτατον τῆς φροντίδος πρὸς ἔγκρισιν τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἄνω Ὀρφανοτροφείου, τελοῦσα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἠλείας καὶ ἀποτελουμένη ἐξ ἀνωτέρων Ὑπαλλήλων, ἐν οἷς ὁ κ. πρόεδρος Πρωτοδικῶν, ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως τῆς περιφερείας κ.λ.π. ὡς καὶ τῶν προέδρων τῶν κοινοτήτων Βουπρασίων καὶ Σπάτα, ἀπὸ τῶν πρώτων συνεδριῶν της, ἐπεδίωξε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν εὔρυθμον λειτουργίαν τούτου, ζητήσασα τὴν σύνταξιν καὶ ἔγκρισιν Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ἱδρύματος, προεβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Ν. Δ. 620)1948. Ἐπειδὴ δὲν κατέστη δυνατόν, νὰ θέσω ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ μέλους τῆς ἐπιτροπῆς, ὑπ' ὄψιν ταύτης ζητήματα τινὰ περιελθόντα τελευταίως εἰς γνῶσιν μου, παρακαλῶ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην νὰ μὲ πληροφορήσῃ ἐπὶ τῶν κάτωθι :

1) Διὰ ποῖον λόγον δὲν προσήρχετο εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς ὁλομελείας τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ κ. Πρόεδρος Πρωτοδικῶν Ἀμαλιάδος, εἰμὴ μόνον κατὰ μίαν συνεδρίασιν τοῦ 1950 καὶ προσήρχετο ὁ κ. Εἰρηνοδίκης Μυρτουντίων, ὅστις ἔχει ὁρισθῆ ἀναπληρωτὴς τούτου ὑπὸ τοῦ νόμου. Μήπως τυχὸν δὲν ἐκαλεῖτο καὶ διὰ τίνα λόγον ;

2) Ὁ ἀσκῶν τὰ καθήκοντα τοῦ Γραμματέως, Ὑπάλληλος τῆς Μητροπόλεως βάσει τίνος ἄρθρου τοῦ Ν. Δ. ἔχει διορισθῆ καὶ μισθοδοτεῖται, ἀφοῦ τὸ ἄρθρον 5 καθορίζει ὡς Γραμματέα ἐν μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

3) Διὰ τίνα λόγον, πλὴν τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1951 — ὅστις ἐνεκρίθη παρὰ τῆς ὁλομελείας τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ 1952, ἀν ἐνθυμοῦμαι καλῶς, οὐδεὶς ἕτερος εἰσήχθη πρὸς ἔγκρισιν παρὰ ταύτῃ δυναμένη οὕτω νὰ ἐλέγξῃ τὰ διάφορα κονδύλια ἐσόδων καὶ ἐξόδων, δεδομένου ὅτι ὁ ἀπολογισμὸς ἀποτελεῖ τὸν καθρέπτην τῆς οἰαχειρίσεως παντὸς ἱδρύματος, ἀλλὰ δὶς μᾶς ἐζητήθη παρὰ τοῦ κ. Τζίνη νὰ ὑπογράψωμεν προϋπολογισμοὺς καὶ ἀπολογισμούς, τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἐν Λεχαινοῖς γενομένην συνεδρίασιν τῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1955 καὶ τελευταίως κατ' ἐπίσκεψίν μας, εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως δι' ὑπόθεσίν μας, ὁπότε καὶ ἠρνήθημεν νὰ πράξωμεν τοῦτο, ἄνευ ὑποβολῆς τούτων εἰς τακτικὴν συνεδρίασιν τῆς ἐπιτροπῆς ;

4) Διὰ τίνα λόγον δὲν εἰσήγαγεν εἰς τὴν ὁλομέλειαν τῆς ἐπιτροπῆς προς ἔγκρισιν τὸν Ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν τοῦ Ἱδρύματος, καίτοι παρῆλθον τόσα ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ Ἱδρύματος ;

5) Διὰ τίνα λόγον δὲν ἐκλήθη ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης ἐκθέσεως, τῆς ορισθείσης κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 25ης Αὐγούστου 1954 ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ Ἐφόρου Λεχαινῶν περὶ ὑποβολῆς μελέτης ἐπὶ τῶν προσόδων τῆς Μονῆς Ἁγίου Νικολάου ;

6) Τί ἐνήργησεν ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς 25ης Αὐγούστου 1954 περὶ μεταφορᾶς τῆς ἕδρας τοῦ Ὀρφανοτροφείου εἰς Βάρδαν κλπ.;

7) Γνωρίζει, ὅτι εἶχε τοποθετηθῆ ὡς κηπουρὸς τῆς Μονῆς ὁ Γεώργιος Μανιάτης, ἐκ Βαρθολομιοῦ, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ 600 δραχμῶν, χωρὶς νὰ ἐκτελῇ καθήκοντα κηπουροῦ, ἀφοῦ οὔτε ἕνα φασόλι ἐφύτευσεν, ὡς μὲ ἐπληροφόρησαν τελευταίως, διὰ νὰ φάγουν οἱ τρόφιμοι τοῦ Ὀρφανοτροφείου ; Εἶναι τοῦτο ἀληθές ; Καὶ ποῖα μέτρα ἔλαβεν, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, κατὰ τοῦ διορίσαντος καὶ ἐπιβλέποντος τοῦτον διευθυντοῦ ;

8) Εἶναι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτεύγματα τοῦ ἄνω Ὀρφανοτροφείου διὰ τὸ ὁποῖον δαπανώνται ἐτησίως περὶ τὰς 100.000 καὶ πλέον δραχμάς ;

9) Εἰς ποῖα ποσὰ ἀνέρχονται αἱ ἐξ ὁμογενῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἄλλων ἐνισχύσεις τούτου, κεχωρισμένως κατὰ τὰ ἔτη τῶν τεσσάρων Διευθύνσεων τούτου ;

Ἐπίσης παρακαλῶ τοὺς ἁρμοδίους κ. Ὑπουργοὺς Παιδείας, Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Οἰκονομικῶν, νὰ μὲ πληροφορήσωσιν ἐν τῇ ἁρμοδιότητί του ἕκαστος εἰς ποίας ἐνεργείας προέβησαν : 1) Διὰ τὴν μὴ ὑποβολὴν τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ Ἱδρύματος. 2) Διὰ τὴν διασφάλισιν τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου Ἀστικῆς Σχολῆς καὶ Κοινωφελῶν Ἔργων Μανωλάδος, ἡ ὁποία μέχρι πρὸ δύο ἐτῶν περίπου, παρέμενεν ἔκθετος, νεμομένη παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ μέρος ταύτης τιμαλφῆ ἀξίας 40.000 δραχμῶν περίπου εἰσὶ κατατεθειμένα εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Τράπεζαν Πατρῶν ἐπ' ὀνόματι ἰδιώτου. 3) Ἂν ἠσκησαν ἔλεγχον ἐπὶ τῆς κανονικῆς λειτουργίας τοῦ ἐν λόγῳ Ἱδρύματος καὶ πότε ;

Μετὰ τιμῆς

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ἰατρὸς

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΗΡΧΙΣΕΝ ΑΠΟ ΧΘΕΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Ἐτονίσθη κατὰ τὰ ἐγκαίνια ὅτι ἡ ἐγκατάστασις τοῦ σοβαροῦ τούτου τραπεζιτικοῦ Ὀργανισμοῦ ἀποτελεῖ βάσιν περαιτέρω προόδου καὶ ἀνθήσεως τῆς ἀγορᾶς τῶν Πατρῶν

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΚΦΩΝΗΘΕΝΤΕΣ ΛΟΓΟΙ ΤΩΝ κ.κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, ΣΠΥΡΟΥ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ Π. ΤΣΙΜΠΙΔΑΡΟΥ

Ἡ πόλις μας ἀπέκτησε μίαν ἀκόμη βάσιν οἰκονομικῆς λειτουργίας, διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπέζης Ἐμπορικῆς Πίστεως.

Ἡ Τράπεζα Ἐμπορικῆς Πίστεως ἐξεκίνησε, καθὼς εἶναι γνωστόν, ἀπὸ τὰς Καλάμας, ὑπὸ τὴν θερμουργὸν πνοὴν τοῦ Ἰωάννου Φ. Κωστοπούλου πρὶν ἀπὸ 40 περίπου χρόνια. Ὡς «Τράπεζα Καλαμῶν» κατ' ἀρχὰς καὶ κατόπιν ὡς τραπεζιτικὸς καὶ ἐμπορικὸς οἶκος ἐν Ἀθήναις μὲ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ ἱδρυτοῦ του, ἐξειλίχθη βαθμηδὸν εἰς τὸν σημερινὸν ἰσχυρὸν ὀργανισμόν, ὁ ὁποῖος περιβάλλεται διὰ εὐρείας καὶ ἀκλονήτου ἐμπιστοσύνης τόσον τῶν παραγόντων τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας ὅσον καὶ τῶν λαϊκῶν τάξεων.

Ἡ Τράπεζα Ἐπορικῆς Πίστεως, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ διοικητοῦ αὐτῆς κ. Σπύρου Ι. Κωστοπούλου καὶ μὲ ἐκλεκτὸν ἐπιτελικὸν διοικητικὸν συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Σταύρου Ι. Κωστοπούλου, διατελέσαντος ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν καὶ διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἀνέρχεται σταθερῶς, ὡς ἀποδεικνύει καὶ ἡ ἵδρυσις ὑποκαταστήματος εἰς τὴν πόλιν μας, μὲ τὴν ὁποίαν διετήρει μέχρι τοῦδε δεσμοὺς μέσῳ συνεργαζομένων Τραπεζῶν.

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου ὑποκαταστήματος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος 58 ἀπετέλεσαν ἕνα γεγονὸς διὰ τὴν πόλιν μας τὴν μεσημβρίαν τῆς Κυριακῆς διὰ τῆς συρροῆς ἐκλεκτῶν ἐκπροσώπων τοῦ ἐμπορικοῦ, βιομηχανικοῦ, ἐπαγγελματικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ κόσμου.

Παρέστησαν ὁ δήμαρχος κ. Β. Ροῦφος μετὰ τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κ. Τ. Κοτρωνοπούλου, ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς κ. Κουτσουρούμπας, ὁ λιμενάρχης κ. Ταμπουρλός, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμποροβιομηχανικοῦ ἐπιμελητηρίου κ. Ν. Βέτσος, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Γ. Πανταζῆς, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου κ. Γ. Κουλουμπῆς, ὁ πρόεδρος τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Συλλόγου κ. Α. Παπανδρέου, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐξαγωγικοῦ Συλλόγου «Ἑρμῆς» κ. Γ. Τζαβέλας, ὁ πρόεδρος τῆς ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν κ. Σπ. Ματαράγκας, οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐνταῦθα ὑποκαταστημάτων Τραπέζης Ἑλλάδος κ. Λεβιδιώτης καὶ ὑποδιευθυντὴς κ. Πασχάλης, Ἐθνικῆς κ. Ἀρ. Πανούσης, Ἐμπορικῆς κ. Σ. Μαλισιᾶνος καὶ ὑποκαταστήματος Β' Ἐμπορικῆς κ. Ἀλκ. Ζούπας, οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι κ. κ. Ν. Φαρμακίδης, Θ. Μεντζελόπουλος, οἱ κ. κ. Γιαννακόπουλος, Θ. Ζαφειρόπουλος, Δ. Ψάχος, Μιχ. Μιχαλακόπουλος, Γ. Βασιλόπουλος, Σπ. Γκολφινόπουλος καὶ πολλοὶ ἐπιχειρηματίαι.

Ἐξ ἄλλου παρέστησαν ἀφιχθέντες εἰδικῶς ἐξ Ἀθηνῶν οἱ σύμβουλοι τῆς Τραπέζης Ἐμπορικῆς Πίστεως κ.κ. Θ. Δεσύλλας, βιομήχανος καὶ Μενέλαος Κυριακόπουλος, ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῆς ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας «Ἐθνικὴ» κ. Μᾶνος Χατζηανδρέου καὶ ὁ διευθυντὴς αὐτῆς κ. Κων. Κωστάκης, οἱ ἐγκατεστημένοι εἰς Ἀθήνας συμπολῖται κ.κ. Ἀλεξ. Ζούλλας βιομήχανος καὶ Ἰω. Βασιλείου μηχανικός, ὁ βιομήχανος κ. Εὐθ. Πουρναρᾶς, ὁ τραπεζιτικὸς κ. Πετρ. Οἰκονόμου.

Ἐπίσης ἀφίκετο καὶ παρέστη ὁ συμπολίτης κ. Παν. Καμπέρος, γραμματεὺς τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐκ τῶν στελεχῶν τῆς Τραπέζης Ἐμπορικῆς Πίστεως παρέστησαν ὁ διευθυντὴς τοῦ Κεντρικοῦ κ. Δημ. Ζωγράφος, οἱ ὑποδιευθυνταὶ κ.κ. Β. Κοντολέων, Σπυρ. Ματσούκας, Χαρ. Πολυχρονιάδης, ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς κ. Π. Κουτογιάννης, ὁ διευθυντὴς τοῦ λογιστηρίου κ. Περ. Κομνηνός, ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑποκαταστήματος Πειραιῶς κ. Μίμης Δήμας, ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑποκαταστήματος ὁδοῦ Ἀθηναΐδος (Στοὰ Τραπέζης Ἐμπορικῆς Πίστεως) κ. Εὐάγγ. Καϊμάκης, ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑποκαταστήματος Σπάρτης κ. Πᾶνος Δήμας,ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑποκαταστήματος Καλαμῶν κ. Ν. Χατζῆς καὶ οἱ τμηματάρχαι τοῦ κεντρικοῦ κ.κ. Χαριτ. Γαρουφαλίδης, Νικ. Φιλάρετος, Λέανδρος Μίχας, Δημ. Ροϊλὸς καὶ Νικ. Χρηστίδης.

ΣΤΑΥΡΟΣ Ι. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τῆς Τραπέζης

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ

Μετὰ τὸν ἁγιασμόν, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Θεόκλητος προσεφώνησε τοὺς ἀδελφοὺς Κωστοπούλου καὶ ἐτόνισεν, ὅτι, ἡ Ἐκκλησία τῶν Πατρῶν εὐλογεῖ τὴν ἔναρξιν ἐργασιῶν τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Τραπέζης μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι θέλουν ἀποβῆ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πόλεως.

Ο κ. ΣΤΑΥΡΟΣ Ι. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἔλαβε κατόπιν τὸν λόγον ὁ πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Τραπέζης Ἐμπορικῆς Πίστεως, πρώην ὑπουργὸς κ. Σταῦρος Ι. Κωστόπουλος, εἰπὼν τὰ ἑξῆς :

Ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὴν εὐγενῆ συμμετοχήν σας εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ ὑποκαταστήματος ἐν Πάτραις.

Εἰς τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον, ὁ ρόλος τῶν πιστωτικῶν ἱδρυμάτων ἐμφανίζεται ἐκ πρώτης ὄψεως περιωρισμένος. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἔχουν ἐπιβληθῆ περιορισμοὶ ἀπὸ τὰς νομισματικὰς ἀρχάς. Εἶναι γνωστοὶ οἱ ἔλεγχοι, αἱ διατυπώσεις καὶ τὸ ὅλον πλέγμα τῶν γραφειοκρατικῶν ὅρων ἐντὸς τοῦ ὁποίου κινοῦνται τὰ πιστωτικὰ ἱδρύματα. Ἀλλὰ ἡ ἀνάμιξις αὐτὴ τῆς Πολιτείας ἀποδεικνύει, ἀκριβῶς, τὴν σημασίαν καὶ τὸν σοβαρὸν ρολον ποὺ τὰ πιστωτικὰ ἱδρύματα παίζουν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωήν.

Ζῶμεν εἰς μίαν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν γίνεται διαρκῶς λόγος δι' ἐπενδύσεις, δι' οἰκονομικὴν πρόοδον καὶ δι' αὔξησιν τῆς παραγωγῆς. Ἡ τάσις αὐτὴ ὀφείλεται εἰς δύο λόγους: Πρῶτον εἰς τὰς τεραστίας καταστροφὰς τὰς ὁποίας ἐπέφερεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὁ πόλεμος καὶ τὰς ἐπίσης σοβαρὰς καταστροφὰς ποὺ ἐπροξένησεν εἰδικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ μεταπολεμικὴ ἐξέλιξις. Δεύτερον, εἰς τὴν τεραστίαν τεχνικὴν πρόοδον ἡ ὁποία ἐπιτελεῖται εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς καὶ ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ ριζικὴν προσαρμογὴν καὶ τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας εἰς τὰς νέας συνθήκας.

Πρέπει ὅλοι ν' ἀντιληφθῶμεν ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἄλλοτε ἐπετέλει ὁ οἰκονομικὸς φιλελευθερισμός, δὲν ὑπάρχει πλέον. Ἀνήκει εἰς τὴν προπολεμικὴν περίοδον. Σήμερον ὑπάρχει ἡ διευθυνομένη οἰκονομία, ἡ ὁποία δὲν εἶναι σύστημα ἰδεῶδες, ἀλλὰ εἶναι ἕνα καθεστώς. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν προσπαθειῶν ὑπὸ τὸ καθεστὼς αὐτὸ χρειάζεται νὰ ὑπάρχῃ ἀντιστοιχισις συμφερόντων τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας καὶ ἐν γένει τοῦ παραγωγικοῦ κόσμου καὶ συνεργασία τῶν πιστωτικῶν ἱδρυμάτων καὶ πρὸς τὰς παραγωγικὰς τάξεις καὶ πρὸς τὰς νομισματικὰς ἀρχάς. Ὑπὸ τοὺς ὅρους αὐτοὺς εἶναι σαφὴς ὁ προορισμὸς τῶν πιστωτικῶν ἱδρυμάτων. Ἡ Τράπεζα Ἐμποικῆς Πίστεως θὰ ἐργασθῇ αὐστηρῶς εἰς τὰ πλαίσια τῆς σημερινῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Καὶ μὲ τὸ πρόγραμμα αὐτὸ ἐξεκίνησε διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ὑποκαταστήματος ἐν Πάτραις, ἀπὸ τὰς ὁποίας εἶχε ἀρκετὰ καθυστερήσει, διότι ἡ Τράπεζα Ἐμπορικῆς Πίστεως, Τράπεζα κατ' ἐξοχὴν Πελοποννησιακή, ἔπρεπε νὰ δώσῃ τὸ «παρὼν» εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Μωρηᾶ.

Εἶμαι εὐτυχὴς διότι ἐξησφάλισε τὴν συνεργασίαν τοῦ κ. Νικολάου, ὅστις μὲ τὴν τραπεζιτικήν του πεῖραν καὶ μὲ τὴν ὅλην κοινωνικήν του δρᾶσιν, καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Τραπέζης θὰ προασπίσῃ καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς περιοχῆς θὰ ἐξυπηρετήσῃ. Τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπέζης, πλὴν ὡρισμένων στελεχῶν τὰ ὁποῖα ἦτο ἀνάγκη νὰ ἔλθουν ἐξ Ἀθηνῶν, προσελήφθη ἐκ τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν. Ἐπίσης διὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ καταστήματος τούτου, ὁ ἀρχιτέκτων κ. Μανουηλίδης καὶ ὁ πολιτικὸς μηχανικὸς κ. Χριστόπουλος ἐχρησιμοποίησαν προσωπικὸν ἐκ Πατρῶν καὶ εἶμαι ὑποχρεωμένος ν' ἀπευθύνω εἰς ὅλους αὐτοὺς δίκαιον ἐγκώμιον διὰ τὰς ἀρίστας ἱκανότητάς των.

Εὔχομαι τὰ σημερινὰ ἐγκαίνια ν' ἀποτελέσουν ὄχι μόνον ἀπαρχὴν μεγαλυτέρας ἐξελίξεως τοῦ ἱδρύματος, ἀλλὰ καὶ βάσιν περαιτέρω οἰκονομικῆς προόδου καὶ ἀνθήσεως τῆς ἀγορᾶς τῶν Πατρῶν.

Ο κ. ΝΙΚΟΣ ΒΕΤΣΟΣ

Ὁ πρόεδρος τοῦ ΕΒΕ Πατρῶν κ. Ν. Βέτσος εἶπεν :

«Ὁ Ἐμποροβιομηχανικὸς καὶ γενικώτερον ὁ παραγωγικὸς κόσμος δέχεται μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν τὴν ἵδρυσιν τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Τραπέζης Ἐμπορικῆς Πίστεως καὶ πιστεύει, ὅτι τοῦτο θὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν ἀνάπτυξιν οἰκονομικῶς τῆς ἀγορᾶς. Ἄλλωστε αὐτὸ ἐγγυᾶται καὶ ἡ μέχρι τοῦδε δρᾶσις τῆς Τραπέζης εἰς Ἀθήνας καὶ τὰς ἄλλας ἐπαρχίας. Σᾶς συγχαίρω καὶ σᾶς εὔχομαι καλὲς δουλειές».

Ο κ. Π. ΤΣΙΜΠΙΔΑΡΟΣ

Ὡμίλησε κατόπιν ὁ πρώην βουλευτὴς κ. Πότης Τσιμπιδάρος, εἰπὼν τὰ ἑξῆς :

Σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ πιστεύσετε, ἀγαπητοὶ φίλοι, ὅτι δοκιμάζομεν εἰλικρινῆ χαρὰν καὶ συγκίνησιν διότι εὑρισκόμεθα σήμερον εἰς τὰς Πάτρας.

Εἴχαμεν ἐπισκεφθῆ τὴν Μητρόπολιν τῆς Πελοποννήσου ἀπὸ μιᾶς δεκαετίας προσκληθέντες ὑπὸ τῆς «Ἀχαϊκῆς Ἑταιρείας» καὶ τοῦ ἀλησμονήτου Προέδρου της Ἀνδρέα Σαμούρη, ὁ ὁποῖος τόσον γρήγορα ἔφυγεν ἀπὸ τὴν ζωήν, καὶ ὡμιλήσαμεν ἐνώπιον πολυπληθοῦς συγκεντρώσεως μὲ θέμα ἡ «Ἑλληνικὴ Νεότης». Τὴν ὁμιλίαν μας ἐκείνην μᾶς ἔκαμε τὴν τιμὴν νὰ